

บทที่ 3

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.1 ตลาดการเงินในประเทศไทย

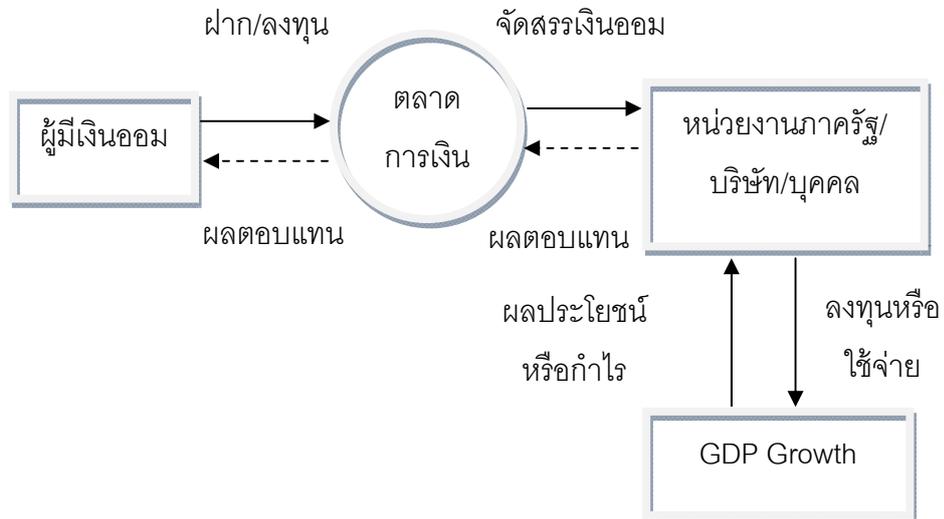
ตลาดการเงิน (Financial Market) หมายถึง ตลาดที่ทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างผู้ต้องการระดมเงินทุนกับผู้ต้องการออมเงิน เป็นตลาดที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ ตลาดการเงินเป็นตัวกลางเชื่อมโยงทางการเงินที่อำนวยความสะดวกเพื่อปรับสภาพคล่องทางการเงิน และสร้างสมดุลในการเคลื่อนย้ายเงินทุน จากผู้ออมไปยังรัฐบาล หน่วยงานของรัฐ บริษัท องค์กร หรือบุคคลทั่วไป ที่ต้องการใช้เงินเพื่อการลงทุน การเคลื่อนย้ายเงินทุนจะมีตัวกลางทางการเงินทำหน้าที่ในการออกตราสารทางการเงิน เพื่อสำหรับเป็นหลักฐาน ข้อตกลง และเงื่อนไขในการแลกเปลี่ยนเงินทุน นอกจากนี้ตลาดการเงินจะเป็นตัวกำหนดดอกเบี้ย หรืออัตราผลตอบแทน เพื่อเป็นสิ่งจูงใจให้กับผู้ออมในการให้กู้ยืมเงินทุนเหล่านั้น

3.1.1 บทบาทของตลาดการเงิน

ตลาดการเงินเป็นตัวกลางที่ระดมเงินจากผู้มีเงินออม ที่ต้องการสร้างผลตอบแทนให้กับเงินออมของตน โดยนำเงินนั้นไปแลกเปลี่ยนกับผู้ต้องการใช้ระดมเงินทุน โดยมีผลตอบแทนเป็นข้อแลกเปลี่ยนในการให้กู้ยืมเงินทุนแก่ผู้ออมเงิน บทบาทของตลาดการเงินแสดงได้ดังภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1

บทบาทของตลาดการเงิน



ที่มา : มารวย ผดุงสิทธิ์, 2548

จากภาพพบว่า ผู้มีเงินออมจะเคลื่อนย้ายเงินออมของตนเองไปฝากหรือลงทุนในตลาดการเงิน ตลาดการเงินจะทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการติดต่อกับผู้ต้องการระดมเงินทุน ซึ่งอาจจะนำไปใช้ในการขยายกิจการ หรือหากเป็นรัฐบาลก็ใช้เงินทุนในการสร้างสาธารณูปโภค ใช้กระตุ้นเศรษฐกิจ เป็นต้น โดยที่ผู้ได้รับเงินทุนจะต้องมีข้อกำหนดหรือข้อแลกเปลี่ยน ซึ่งจะต้องจ่ายผลตอบแทนแก่ผู้ออมเงินที่นำมาฝากหรือลงทุน ตามความเสี่ยงหรือรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ใช้ระดมเงินทุน เช่น พันธบัตร หุ้นกู้ หุ้นสามัญ เป็นต้น เมื่อมีการลงทุนขยายธุรกิจหรือมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้น การผลิตและการบริโภคสินค้า รวมถึงการจ้างงานจะเพิ่มสูงขึ้น ระบบเศรษฐกิจก็จะมีขยายตัว

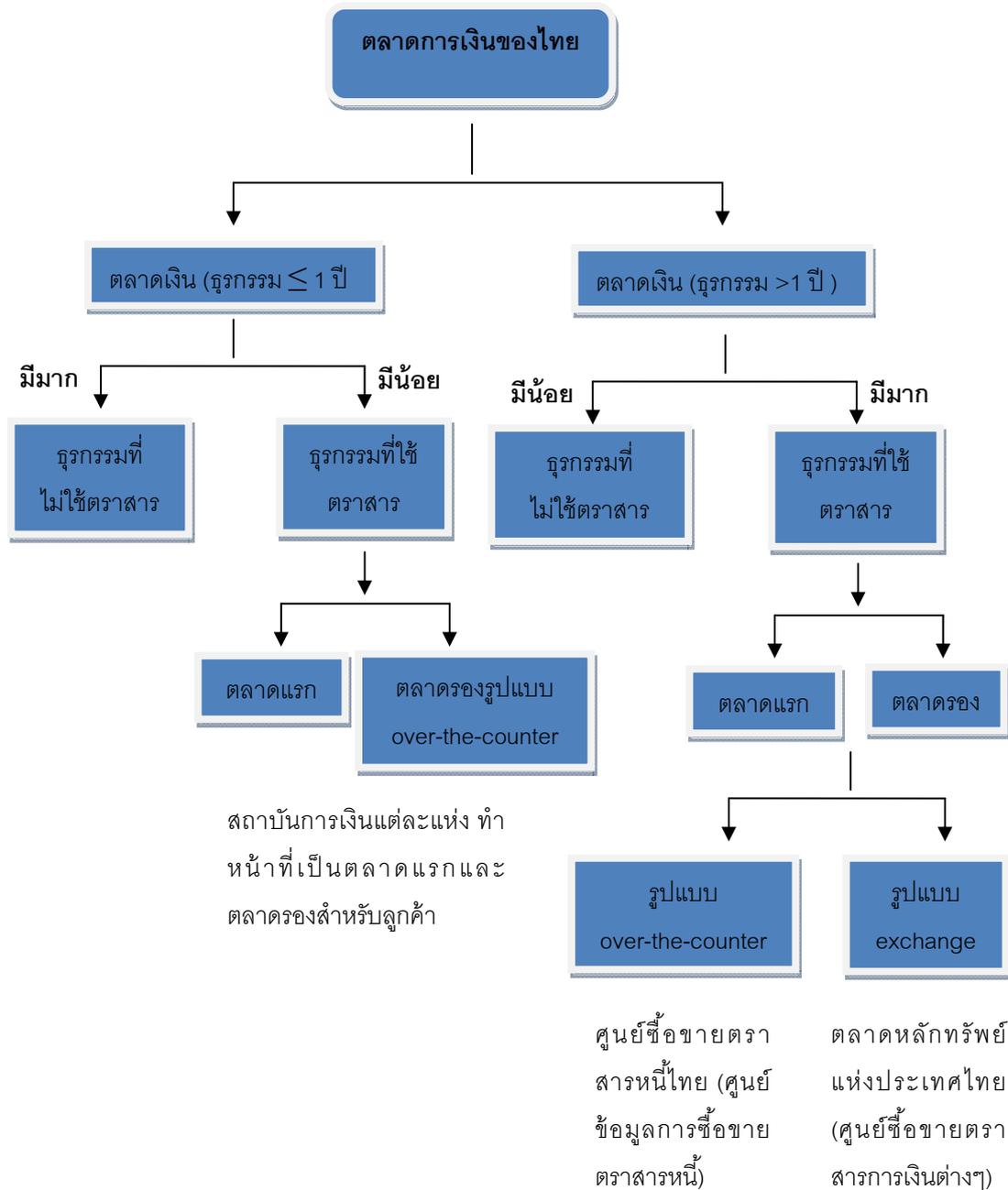
3.1.2 โครงสร้างตลาดการเงิน

ตลาดการเงินของประเทศไทยประกอบด้วย 2 ตลาดหลัก แบ่งตามระยะเวลาที่ผู้ต้องการระดมเงินประสงค์ที่จะนำเงินทุนั้นไปใช้จ่าย คือ ตลาดเงิน (Money Market) เป็นส่วนที่มีการทำธุรกรรมการเงินระยะสั้น ธุรกรรมมีพันธะผูกพันไม่เกิน 1 ปี เช่น ตั๋วแลกเงิน ตั๋วเงินคลัง เป็นต้น

และตลาดทุน (Capital Market) เป็นส่วนที่มีการทำธุรกรรมการเงินระยะยาว ธุรกรรมมีพันธะผูกพันเกินกว่า 1 ปี เช่น หุ้นสามัญ หุ้นกู้ เป็นต้น

ภาพที่ 3.2

โครงสร้างของตลาดการเงิน



ที่มา : มารวย ผดุงสิทธิ์, 2548

จากภาพโครงสร้างตลาดการเงินแสดงให้เห็นว่า ธุรกรรมที่เกิดขึ้นในตลาดการเงินไทยทั้งในตลาดเงินและในตลาดทุนสามารถแบ่งได้เป็น 2 รูปแบบ คือ ธุรกรรมที่ไม่ใช้ตราสารทางการเงิน และธุรกรรมที่ใช้ตราสารทางการเงินเป็นเครื่องมือ สำหรับธุรกรรมที่ใช้ตราสารยังแบ่งออกเป็นธุรกรรมในตลาดแรกและธุรกรรมในตลาดรอง เนื่องจากตลาดทุนมีธุรกรรมที่ใช้ตราสารเป็นส่วนใหญ่ และมีธุรกรรมประเภทนี้เป็นปริมาณที่สูงมากเมื่อเทียบกับในตลาดเงิน ดังนั้นตราสารในตลาดทุน จึงมีบทบาทมากและมีรูปแบบที่พัฒนาสูงกว่าตลาดรองตราสารในตลาดเงิน

ในภาพรวมธุรกรรมทางการเงินที่ใช้ตราสารเป็นเครื่องมือ ทั้งในตลาดเงินและตลาดทุน สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ธุรกรรมในตลาดแรกและธุรกรรมในตลาดรอง

ตลาดแรก เป็นตลาดสำหรับบริษัทผู้ต้องการระดมเงินได้ออกตราสารทางการเงินมาขายให้แก่ผู้มีเงินออมโดยตรง คือ การซื้อขายตราสารครั้งแรก

ตลาดรอง เป็นตลาดสำหรับผู้ถือครองตราสารทางการเงินอยู่ ได้นำตราสารนั้นออกขายให้แก่ผู้ต้องการซื้อ การซื้อขายตราสารในตลาดรองก่อให้เกิดการเปลี่ยนสิทธิความเป็นเจ้าของตราสารจากผู้ขายกลายเป็นสิทธิของผู้ซื้อ โดยที่บริษัทผู้ออกตราสารนั้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย การซื้อขายเช่นนี้ไม่ก่อให้เกิดการระดมเงินแก่ผู้ออกตราสาร ซึ่งจะแตกต่างจากการซื้อขายตราสารในตลาดแรก เพราะว่าการซื้อขายในตลาดรองไม่มีการออกตราสารใหม่ แต่เป็นการซื้อขายตราสารเดิมที่มีผู้ถือครองอยู่แล้ว ตลาดรองนี้ช่วยเอื้อประโยชน์แก่ผู้ซื้อตราสารในตลาดแรกให้สามารถขายตราสารที่ซื้อมานั้นออกไปได้ทุกเมื่อที่ต้องการ

3.2 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand : SET) จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ.2517 ภายใต้การกำกับดูแลโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) เปิดทำการซื้อขายขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรกเมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ.2518 ทำหน้าที่เป็นตลาดรองเพื่อแลกเปลี่ยนซื้อขายตราสารทุนของบริษัทต่างๆ ที่ขึ้นทะเบียนไว้และเพื่อให้สามารถระดมเงินทุนเพิ่มเติมจากสาธารณะได้โดยสะดวก ปัจจุบันการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติ หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535

3.2.1 ประวัติความเป็นมา

ตารางที่ 3.1

ประวัติความเป็นมาของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ปี	ประวัติความเป็นมา
พ.ศ.2496	บริษัทต่างชาติ 3 แห่ง คือ บริษัท Houseman & Co., Ltd. บริษัท Siamerican Securities Ltd. และบริษัท Z & R Investment and Consultants ได้เริ่มดำเนินการธุรกิจเป็นคนกลางในการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยจัดให้มีศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์ขึ้น แต่การซื้อขายหลักทรัพย์มีน้อยมากทำให้ราคาที่มีการซื้อขายกันไม่เป็นไปตามอุปสงค์และอุปทานอย่างแท้จริง
พ.ศ.2503	จัดตั้ง "บริษัทลงทุน" โดยกลุ่มเอกชนส่วนใหญ่ซึ่งเป็นชาวต่างประเทศ ได้จัดตั้งสถาบันการเงินประเภทบริษัทจัดการลงทุน (Investment Management Company) ขึ้นดำเนินการในลักษณะกองทุนรวม (Mutual Fund) โดยให้ใช้ชื่อว่า กองทุนรวมไทย (Thai Investment Fund) หรือ TIF
พ.ศ.2505	กลุ่มอุตสาหกรรมไทยเอกชนได้ร่วมกันจัดตั้งกิจการดำเนินงานในลักษณะสถานบริวารที่เรียกว่า "ตลาดหลักทรัพย์" โดยใช้ชื่อว่า บริษัทตลาดหุ้นกรุงเทพ จำกัด (Bangkok Stock Exchange) ตลาดหุ้นกรุงเทพ ทำหน้าที่เป็นสถานที่ให้ความสะดวกแก่สมาชิกในการซื้อขายหลักทรัพย์ มีหลักทรัพย์ที่ซื้อขายมีจำนวน 35 หลักทรัพย์แต่มีเพียง 7-8 หลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายกันบ่อยครั้ง
พ.ศ.2510	ธนาคารแห่งประเทศไทยได้เชิญ Professor Sydney M. Robbins ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาตลาดทุนและเป็นศาสตราจารย์ประจำภาควิชาการเงิน จากมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย สหรัฐอเมริกา เข้ามาช่วยศึกษาโครงสร้างตลาดเงินและตลาดทุน
พ.ศ.2511	การซื้อขายในตลาดหุ้นกรุงเทพ ยังไม่ได้รับความสนใจมากนักมูลค่าการซื้อขายมีเพียง 160 ล้านบาท
พ.ศ.2512	การซื้อขายในตลาดหุ้นกรุงเทพมีปริมาณลดลงเหลือเพียง 114 ล้านบาท

ปี พ.ศ.	ประวัติความเป็นมา
พ.ศ.2513	มีการเสนอรายงานต่อธนาคารแห่งประเทศไทย ในเอกสารชื่อ "A Capital Market in Thailand" หรือ "ตลาดทุนในประเทศไทย" รายงานฉบับนี้ชี้ให้เห็นถึงปริมาณหลักทรัพย์และผู้สนใจซื้อขายหลักทรัพย์ในขณะนั้นว่ามีอยู่จำนวนมาก รวมทั้งมีปัญหากฎหมายและอื่นๆ อีกหลายประการ และได้เสนอแนะหลักการและแนวทางเพื่อการแก้ไขปัญหาตลาดทุนของประเทศไทยไว้
พ.ศ.2513	การซื้อขายในตลาดหุ้นกรุงเทพมีปริมาณลดลงเหลือเพียง 46 ล้านบาท
พ.ศ.2514	การซื้อขายในตลาดหุ้นกรุงเทพมีปริมาณลดลงเหลือเพียง 28 ล้านบาท
พ.ศ.2515	การซื้อขายหุ้นกู้ในตลาดหุ้นกรุงเทพมีมูลค่าถึง 87 ล้านบาท แต่การซื้อขายหุ้นยังไม่เป็นที่สนใจโดยมูลค่าการซื้อขายหุ้นที่ต่ำที่สุดมีเพียง 26 ล้านบาทเท่านั้น และในที่สุดตลาดหุ้นกรุงเทพต้องปิดกิจการลง เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าตลาดหุ้นกรุงเทพไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากขาดการสนับสนุนจากภาครัฐ ประกอบกับประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจที่เพียงพอในเรื่องตลาดทุน
พ.ศ.2515	รัฐบาลได้เข้ามามีบทบาทโดยการแก้ไข "ประกาศคณะปฏิวัติที่ 58 เกี่ยวกับการควบคุมธุรกิจการค้าที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยและความเป็นอยู่ของประชาชน" การแก้ไขดังกล่าว ส่งผลให้รัฐบาลสามารถกำกับดูแลการดำเนินงานของบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ ซึ่งทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีระเบียบและยุติธรรม ผลจากข้อเสนอแนะของ Professor Sydney M. Robbins ทางคณะกรรมการมีความเห็นว่าควรรวมการซื้อขายหลักทรัพย์ในประเทศไทยให้อยู่ที่เดียวกัน และควรเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปได้เห็นวิธีการประมูลซื้อขายด้วย
พ.ศ.2517	กระทรวงการคลังได้พิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการจัดตั้งตลาดหุ้น และได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ.2517 เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ.2517 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดให้มีแหล่งกลางสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์และการระดมทุนในประเทศ ตามมาด้วยการแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้เพื่อให้สามารถนำเงินออมมาลงทุนในตลาดหุ้นได้

ปี พ.ศ.	ประวัติความเป็นมา
พ.ศ.2518	เปิดทำการซื้อขายครั้งแรกเมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ.2518 และทำพิธีเปิดตลาดหลักทรัพย์อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ.2518 ภายใต้การควบคุมของกระทรวงการคลัง
พ.ศ.2534	เปลี่ยนชื่อภาษาอังกฤษ "Securities Exchange of Thailand" มาเป็น "Stock Exchange of Thailand" (SET) เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2534 ทำหน้าที่เป็นตลาดรองเพื่อแลกเปลี่ยนซื้อขายตราสารทุนของบริษัทต่างๆ ที่ขึ้นทะเบียนไว้ และเพื่อให้สามารถระดมเงินทุนเพิ่มเติมจากสาธารณะได้โดยสะดวก
พ.ศ.2551	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีบริษัทจดทะเบียนรวมทั้งสิ้น 527 บริษัท โดยเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (Market for Alternative Investment: MAI)

ที่มา : มารวย ผดุงสิทธิ์, 2548

3.2.2 บทบาทของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้เริ่มเปิดทำการซื้อขายกันครั้งแรกอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ.2518 ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 ตลาดหลักทรัพย์มีบทบาทสำคัญ ดังนี้

- 1) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียน และพัฒนาระบบต่างๆ ที่จำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์
- 2) ดำเนินธุรกิจใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการซื้อขายหลักทรัพย์ เช่น การทำหน้าที่เป็นสำนักหักบัญชี (Clearing house) ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ นายทะเบียนหลักทรัพย์ หรือกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 3) การดำเนินธุรกิจอื่นๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

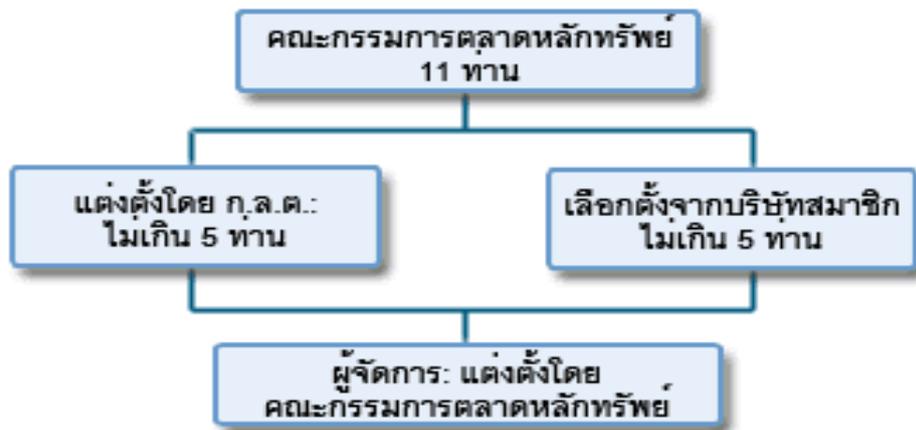
3.2.3 คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์

คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วย กรรมการที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. แต่งตั้งขึ้น จำนวน 5 คน กรรมการที่บริษัทสมาชิกเลือกตั้งจำนวน 5 คน และผู้จัดการตลาดหลักทรัพย์ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ให้เป็น กรรมการโดยตำแหน่งจำนวน 1 คน กรรมการที่ไม่ใช่ผู้จัดการ ให้ดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี และเมื่อครบกำหนดอาจได้รับการแต่งตั้งหรือเลือกตั้งอีกได้ แต่ไม่สามารถดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน 2 วาระ สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละไม่เกิน 4 ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์เป็นผู้กำหนดนโยบาย และควบคุมการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์ภายในขอบเขตของกฎหมาย รวมทั้งเป็นผู้กำหนดระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ ที่ทำให้การดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์เป็นไปอย่างมีระเบียบ โดยการกำหนดหรือการเปลี่ยนแปลงแก้ไขระเบียบต่างๆ ส่วนใหญ่จะต้องได้รับการอนุมัติจากที่ประชุมบริษัท สมาชิก และ/หรือได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ก.ล.ต. ก่อนจึงจะบังคับใช้ได้

ในการบริหารงานของตลาดหลักทรัพย์นั้น ฝ่ายบริหารจะเป็นผู้รับนโยบายจาก คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ ไปดำเนินการให้บรรลุสำเร็จตามนโยบายนั้น โดยฝ่ายบริหารเป็นผู้ดำเนินการเสนอร่างระเบียบข้อบังคับต่างๆ ให้คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์พิจารณา หากระเบียบข้อบังคับใดอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์โดยตรง อาจลงมติกำหนดออกมาเป็นระเบียบปฏิบัติได้ทันที ส่วนข้อบังคับหรือระเบียบใดที่พระราชบัญญัติ หรือข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์กำหนดให้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ก.ล.ต. อนุมัติ ต้องถือปฏิบัติตามนั้น โดยฝ่ายบริหารมีผู้จัดการเป็นผู้รับผิดชอบต่อคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ ผู้จัดการมีหน้าที่บริหารกิจการของตลาดหลักทรัพย์ตามนโยบายที่คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์กำหนด

ภาพที่ 3.3

โครงสร้างคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย



ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.2.4 ลักษณะการดำเนินงาน

- 1) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ.2517
- 2) ทำหน้าที่ส่งเสริมการออมและการระดมเงินทุนระยะยาว เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศและเป็นศูนย์กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์และให้บริการที่เกี่ยวข้อง โดยไม่นำผลกำไรมาแบ่งปันกัน
- 3) สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของกิจการธุรกิจและอุตสาหกรรมภายในประเทศ
- 4) เริ่มเปิดทำการซื้อขายหลักทรัพย์เป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ.2518
- 5) ปัจจุบันดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535
- 6) การดำเนินงานหลัก ได้แก่ การรับหลักทรัพย์จดทะเบียนและดูแลการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียน การซื้อขายหลักทรัพย์และการกำกับดูแลการซื้อขายหลักทรัพย์ การ

กำกับดูแลบริษัทสมาชิกส่วนที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ ตลอดจนถึงการเผยแพร่ข้อมูล และการส่งเสริมความรู้ให้แก่ผู้ลงทุน

3.2.5 โครงสร้างการกำกับดูแลตลาดทุน

พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 กำหนดให้การดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) และกำหนดอำนาจหน้าที่ให้คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นผู้กำหนดนโยบายและควบคุมการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ภาพที่ 3.4

โครงสร้างการกำกับดูแลตลาดทุน



ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ในตลาดแรก คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ทำหน้าที่กำกับและดูแลตลาดแรกโดยบริษัทใดที่ต้องการออกหลักทรัพย์ใหม่เสนอขายหุ้นต่อประชาชนครั้งแรก (Initial public offering) หรือเสนอขายหลักทรัพย์อื่นๆ แก่ประชาชน ต้องขออนุมัติจาก ก.ล.ต. และดำเนินการตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้น ก.ล.ต. จะต้องตรวจสอบสถานะทางการเงินและการ

ดำเนินงานของบริษัทนั้น ก่อนที่จะอนุมัติให้บริษัททำการออกหลักทรัพย์ขายแก่ประชาชนได้ และหลังจากการเสนอขายหุ้นต่อประชาชนครั้งแรก หลักทรัพย์จะสามารถทำการซื้อขายในตลาดรองได้ต่อเมื่อ ผู้ออกหลักทรัพย์นั้นได้ยื่นคำขอและได้รับอนุมัติจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแล้ว

3.2.6 ระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ (Trading System)

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เริ่มดำเนินการซื้อขายหลักทรัพย์กันครั้งแรกภายใต้วิธีการซื้อขายแบบประมูลราคาอย่างเปิดเผย (Open auction) ด้วยวิธีเคาะกระดานในห้องค้าหลักทรัพย์ (Trading floor) ต่อมาในวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ.2534 ตลาดหลักทรัพย์ได้นำระบบการซื้อขายด้วยคอมพิวเตอร์ (Automated System for the Stock Exchange of Thailand: ASSET) เพื่ออำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์ให้แก่บริษัทสมาชิกและผู้ลงทุน โดยคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ที่ส่งเข้ามาจากบริษัทสมาชิก ระบบการซื้อขายหลักทรัพย์จะทำการจับคู่คำสั่งซื้อขายโดยอัตโนมัติ (Automatic Order Matching: AOM) ซึ่งจะเป็นไปตามเกณฑ์การจัดลำดับของราคาและเวลา โดยคำสั่งซื้อขายที่มีลำดับราคาและเวลาที่ดีที่สุดจะถูกจับคู่ซื้อขายก่อนหลังจากที่มีการจับคู่คำสั่งซื้อขายแล้ว ระบบการซื้อขายหลักทรัพย์จะยืนยันรายการซื้อขายดังกล่าวกลับไปยังบริษัทสมาชิก เพื่อให้ทราบผลในทันที นอกจากนี้ยังมีการซื้อขายรองที่เรียกว่า Put-through (PT) ซึ่งเป็นการที่บริษัทสมาชิกผู้ซื้อและบริษัทสมาชิกผู้ขายได้เจรจาตกลงการซื้อขายกันก่อนแล้ว จึงให้บริษัทสมาชิกผู้ขายเป็นผู้บันทึกรายการซื้อขายเข้ามาในระบบการซื้อขายหลักทรัพย์และให้บริษัทสมาชิกผู้ซื้อเป็นผู้รับรองรายการซื้อขายดังกล่าว AOM วิธีการซื้อขายแบบจับคู่คำสั่งอัตโนมัติ เป็นวิธีการซื้อขายที่ผู้ซื้อและผู้ขายส่งคำสั่งซื้อขายผ่านคอมพิวเตอร์เข้ามายังระบบการซื้อขายของตลาดหลักทรัพย์ โดยระบบคอมพิวเตอร์ของตลาดหลักทรัพย์จะเรียงลำดับและจับคู่คำสั่งซื้อขายโดยอัตโนมัติ ด้วยหลักการราคาและเวลาที่ดีที่สุด ซึ่งหมายความว่าคำสั่งซื้อที่มีราคาสูงที่สุดและคำสั่งราคาขายที่ราคาต่ำที่สุดจะถูกจับคู่ซื้อขายก่อน PT เป็นวิธีการซื้อขายแบบมีการตกลงกันระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายเป็นวิธีการซื้อขายที่บริษัทหลักทรัพย์ผู้ซื้อและผู้ขายทำการตกลงซื้อขายหุ้นกันเอง เมื่อตกลงซื้อขายกันได้แล้วจะบันทึกรายละเอียดของรายการซื้อขายดังกล่าวผ่านระบบการซื้อขายเพื่อให้ตลาดหลักทรัพย์ทราบ ทั้งนี้ตลาดหลักทรัพย์อนุญาตให้ใช้การซื้อขายแบบ PT สำหรับการซื้อขายรายใหญ่ (Big lot trading) หรือเป็นการซื้อขายหุ้นที่มีชาวต่างชาติเป็นเจ้าของ

3.2.7 ช่วงเวลาในการซื้อขายหลักทรัพย์

ช่วงเวลาในการซื้อขายหลักทรัพย์นั้นแบ่งออกเป็น 2 ช่วงเวลา ทุกวันจันทร์-ศุกร์ (ยกเว้นวันหยุดทำการของธนาคารพาณิชย์) คือ

3.2.7.1 ช่วงการซื้อขายรอบเช้า (Morning session) ตั้งแต่เวลาเปิดตลาดช่วงเช้าที่ได้ทำการสุ่มเลือกเวลาในช่วง 9.55-10.00 น. จนถึงปิดตลาดรอบเช้าเวลา 12.30 น.

3.2.7.2 ช่วงการซื้อขายรอบบ่าย (Afternoon session) ตั้งแต่เวลาเปิดตลาดที่ได้จากการสุ่มเลือกเวลาในช่วง 14.25-14.30 น. จนถึงเวลาในการปิดการซื้อขายประจำวันที่ได้จากการสุ่มเลือกเวลาในช่วง 16.35-16.40 น.

โดยผู้ลงทุนสามารถส่งคำสั่งซื้อขาย ได้ก่อนเวลาทำการในแต่ละรอบล่วงหน้า 30 นาที คือ ส่งคำสั่งซื้อขายในรอบเช้าได้ตั้งแต่เวลา 9.30 น. และในรอบบ่ายตั้งแต่เวลา 14.00 น. ซึ่งเรียกว่าช่วง Pre-opening เพื่อนำคำสั่งทั้งหมดมาเรียงลำดับและคำนวณราคาเปิด นอกจากนี้ตลาดหลักทรัพย์ยังได้เปิดให้มีการซื้อขายหลักทรัพย์นอกเวลาทำการ (Off-hour trading) เพิ่มขึ้นอีกประมาณ 20-25 นาที นับตั้งแต่เวลาปิดการซื้อขายประจำวันที่ได้จากการสุ่มเลือก ไปจนถึงเวลา 17.00 น. เพื่อให้ผู้ลงทุนสามารถปรับพอร์ตการลงทุนในวันนั้นๆ ให้เหมาะสมและสะดวกยิ่งขึ้น รวมทั้งเพื่อรองรับการซื้อขายหลักทรัพย์ข้ามตลาดระหว่างประเทศที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

3.2.8 การชำระราคาและส่งมอบหลักทรัพย์

หลังทำการซื้อขายหลักทรัพย์เรียบร้อยแล้ว ผู้ซื้อและผู้ขายมีหน้าที่ต้องชำระราคาและส่งมอบหลักทรัพย์ภายในวันทำการที่ 3 หลังการซื้อขาย (T+3) ยกเว้นตราสารหนี้ที่จะต้องชำระราคาและส่งมอบในวันทำการที่ 2 หลังการซื้อขาย (T+2) โดยใช้ระบบชำระราคาแบบยอดสุทธิ (Net clearing) และส่งมอบหลักทรัพย์โดยวิธีหักโอนหลักทรัพย์ทางบัญชีระหว่างบริษัทสมาชิก ระบบหลังการซื้อขายหลักทรัพย์ดังกล่าวดำเนินการโดยบริษัทศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด

3.2.9 การกำกับดูแลบริษัทจดทะเบียน

วัตถุประสงค์หลักของการกำกับดูแลบริษัทจดทะเบียน คือ การดูแลให้การซื้อขายหลักทรัพย์มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและยุติธรรม เพื่อให้ผู้ลงทุนได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็วและเท่าเทียมกัน ตลาดหลักทรัพย์จึงกำหนดให้บริษัทจดทะเบียนเปิดเผยข้อมูลสำคัญ

อย่างถูกต้องและทันต่อเหตุการณ์ นอกจากนั้นตลาดหลักทรัพย์ยังมีหน้าที่ในการติดตามและเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เพื่อพิจารณาลงโทษบริษัทที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 ซึ่งระบุว่า กรรมการของบริษัทจดทะเบียนใดที่ไม่เปิดเผยข้อมูลตามที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนด จะถูกลงโทษปรับตาม พ.ร.บ.ดังกล่าว และจะถูกปรับรายวันหากยังมีการฝ่าฝืนอยู่

3.2.10 การเปิดเผยสารสนเทศของบริษัทจดทะเบียน

บริษัทจดทะเบียนมีหน้าที่เปิดเผยสารสนเทศที่สำคัญ และจำเป็นต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ให้ประชาชนทราบ โดยใช้หลักการเปิดเผยข้อมูลเต็มที่เพื่อให้ได้สารสนเทศที่ถูกต้องเพียงพอและทันเวลา ทั้งนี้เพื่อความโปร่งใสและความเป็นธรรมต่อการลงทุน โดยส่งข้อมูลผ่านโทรสารและออนไลน์ ไปยังระบบข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์

3.2.11 บทบาทของตลาดหลักทรัพย์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

3.2.11.1 ประโยชน์ต่อการจัดสรรเงินออม และการลงทุนในระยะยาว ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นสถาบันการเงินที่มีความสำคัญในตลาดทุนและตลาดการเงินไทย ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์ และเป็นกลไกหรือตัวกลางในการระดมเงินออมหรือเงินทุนส่วนเกินจากภาคครัวเรือนมาจัดสรรสู่ภาคการผลิตที่ต้องการเงินทุน ทำให้การออมและการลงทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้มีเงินออมมีแรงจูงใจในการออมและมีทางเลือกในการออม และการลงทุนเพิ่มมากขึ้น เมื่อเงินออมเข้าสู่ระบบการเงินผ่านกลไกตลาดทุนมากขึ้น จะมีช่องทางและโอกาสในการระดมทุนระยะยาวในตลาดทุนเพิ่มขึ้นด้วย ทำให้การใช้ทรัพยากรหรือเงินออมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนการพัฒนาธุรกิจและระบบเศรษฐกิจโดยตรง

3.2.11.2 ประโยชน์ต่อการปรับโครงสร้างทางการเงินของธุรกิจ การระดมเงินทุนจากตลาดทุนโดยผ่านตลาดหลักทรัพย์ เป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการระดมทุนของธุรกิจต่างๆ นอกเหนือจากการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยทั่วไป ทำให้กิจการนั้นสามารถระดมเงินทุนระยะยาวเพื่อใช้ในการลงทุนและดำเนินธุรกิจได้ตามที่ต้องการ โดยไม่ต้องมีภาระจากดอกเบี้ยเงินกู้และสัดส่วนหนี้ที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับส่วนของผู้ถือหุ้น

3.2.11.3 เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ การที่บริษัทจดทะเบียนสามารถระดมทุนผ่านตลาดทุนโดยการออกหลักทรัพย์และเสนอขายต่อผู้ถือหุ้นและผู้

ลงทุนทั่วไปนั้น ถือเป็นโอกาสอันดีสำหรับผู้ลงทุนหรือผู้ที่มีเงินออมที่จะได้มีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการต่างๆ ที่เสนอขายหลักทรัพย์ดังกล่าว

3.2.11.4 ช่วยขยายฐานภาษีของรัฐบาล เนื่องจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและตลาด เอ็ม เอ ไอ (MAI) เป็นกิจการที่มีการบริหารจัดการที่เป็นมาตรฐานและโปร่งใส มีระบบบัญชีที่ตีรวมทั้งมีการจัดทำงบการเงินและรายงานผลการดำเนินงานที่ถูกต้องและเป็นไปตามมาตรฐาน และมีการเปิดเผยข้อมูลไปยังผู้ลงทุนและผู้ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ อย่างแพร่หลาย ซึ่งข้อมูลและรายงานทางการเงินดังกล่าว นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ลงทุนในการวิเคราะห์การลงทุนและเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ของบริษัทในการวิเคราะห์การลงทุนและติดตามฐานะทางการเงินของธุรกิจแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องอีกด้วย โดยเป็นข้อมูลฐานภาษีที่ถูกต้องจะช่วยให้การจัดเก็บภาษีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของบริษัทเป็นไปอย่างสะดวก ถูกต้องและครบถ้วนอีกด้วย

3.2.11.5 ช่วยลดภาระหนี้ต่างประเทศ การนำบริษัทเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เพื่อต้องการระดมทุนนั้น นับเป็นการระดมเงินทุนโดยผ่านตลาดทุนในประเทศเพื่อธุรกิจภายในประเทศ เงินทุนที่บริษัทจดทะเบียนต่างๆ ระดมมาได้นั้น จะถูกใช้ไปในกระบวนการดำเนินธุรกิจที่เกิดขึ้นในประเทศเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในธุรกิจประเภทใหม่หรือขยายกิจการ ดังนั้นตลาดหลักทรัพย์ จึงทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญที่ช่วยตอบสนองความต้องการเงินทุนของธุรกิจภายในประเทศ ซึ่งนอกจากจะลดความต้องการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินภายในประเทศแล้ว ยังช่วยลดความต้องการกู้ยืมเงินตราจากต่างประเทศได้อีกด้วย

3.2.11.6 เป็นดัชนีชี้การพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ ตลาดหลักทรัพย์เป็นทั้งแหล่งระดมทุนและแหล่งลงทุนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นที่สนใจของธุรกิจที่ต้องการเงินทุน และผู้ที่มีเงินออมที่ต้องการจะลงทุน รวมทั้งเป็นกลไกสำคัญในการระดมเงินทุนและจัดสรรเงินทุนระยะยาวให้แก่ภาคธุรกิจต่างๆ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนตลาดทุนและระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ดังนั้นภาวะการซื้อขายหลักทรัพย์ในขณะนั้นๆ จะมีความสำคัญและสัมพันธ์กับทิศทางและแนวโน้มของพัฒนาการทางเศรษฐกิจ เนื่องจากกลไกตลาดทุนในขณะนั้นจะสะท้อนถึงความต้องการเพื่อการลงทุนของภาคการผลิตและความเชื่อมั่นของผู้ลงทุน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าพัฒนาการและภาวะของตลาดหลักทรัพย์เป็นดัชนีชี้การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญประการหนึ่ง

3.2.12 ประสิทธิภาพของตลาด

ตลาดที่มีประสิทธิภาพ (Efficient market) หมายถึง ตลาดที่ราคาของหลักทรัพย์สามารถสะท้อนข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับหลักทรัพย์นั้นทุกประเภทอย่างรวดเร็วและทั่วถึง โดยผ่านแหล่งเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร ที่นักลงทุนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องรับรู้ข้อมูลข่าวสารนั้นได้ง่าย การรับรู้ของข้อมูลนั้นจะสะท้อนผ่านการซื้อขายจนเกิดสมดุลในราคาหลักทรัพย์ได้ โดยข้อมูลต่างๆ เหล่านี้เมื่อเกิดขึ้นจะทำให้ราคาหลักทรัพย์มีการปรับตัวอย่างไม่มีอคติ (Unbiased) เมื่อตลาดทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และทุกคนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็ว กระบวนการทำกำไรในตลาดอย่างไม่เป็นธรรมหรือการสร้างผลตอบแทนส่วนเกินจากกำไรปกติจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้เลย

3.2.12.1 สมมติฐานของประสิทธิภาพของตลาด (Efficiency market hypothesis)

ในการพิจารณาความมีประสิทธิภาพของตลาดนั้น ระยะเวลาการปรับสมดุลของราคาใหม่ต่อข้อมูลข่าวสารมีความเกี่ยวข้องกัน ถ้าตลาดมีประสิทธิภาพการสะท้อนข้อมูลข่าวสารใหม่ในตลาดต่อหลักทรัพย์นั้นจะต้องเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและทั่วถึง ซึ่งแนวคิดของตลาดที่มีประสิทธิภาพ มีสมมติฐานดังนี้ (พรอนงค์ บุชราตระกูล, 2548)

1) ตลาดประกอบไปด้วยนักลงทุนจำนวนมาก และนักลงทุนแต่ละรายไม่มีอิทธิพลโดยตรงกับการเปลี่ยนแปลงหรือกำหนดราคาหลักทรัพย์ โดยเป็นผู้ที่รับเอาราคาหลักทรัพย์เหล่านั้นมาใช้ในการซื้อหรือขาย (Price taker)

2) ข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นเป็นอิสระต่อกันในเชิงสุ่ม

3) นักลงทุนแต่ละรายมีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสารเท่าเทียมกัน โดยไม่มีต้นทุนในการได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารนั้น

4) นักลงทุนแต่ละรายมีการเปลี่ยนแปลงตอบสนองต่อข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็ว ตามความเข้าใจของบุคคลทั่วไป ตลาดอาจมีประสิทธิภาพมากเมื่อสามารถส่งผ่านข่าวสารข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว ทำให้ทุกฝ่ายในตลาดมีข้อมูลเท่าเทียมกันเพื่อประกอบการตัดสินใจทางการเงิน อย่างไรก็ตาม ตลาดปกติอาจกระจายข่าวสารจากผู้มีข้อมูลวงในออกไปเรื่อยๆ จนถึงผู้ลงทุนรายย่อย และตลาดที่ไม่มีประสิทธิภาพไม่สามารถกระจายข้อมูลได้ดี มีการฉ้อโกง เหาวัดเอาเปรียบจากการได้มาและใช้ข้อมูลไปในทางที่มีขอบ

3.3 วิฤติเศรษฐกิจทางการเงิน หรือวิฤติแฮมเบอร์เกอร์

ปัญหาจากการเกิดซับไพรม์ (sub-prime) หรือการปล่อยสินเชื่อด้วยคุณภาพ ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว สถาบันการเงินจะไม่ปล่อยสินเชื่อในกลุ่มนี้ จึงตั้งบริษัทอิสระขึ้นมา เพื่อดำเนินการปล่อยกู้แทน โดยใช้วิธีออกตราสารหนี้ โดยมีอสังหาริมทรัพย์ของลูกค้าเป็นค้ำประกัน (Securitization) หรือการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์นั่นเอง

เนื่องจากการสภาพคล่องทางการเงินที่สูง ผันวกับการเปิดเสรีการเงินของทางจีน และประเทศรัสเซียที่มากขึ้น ทำให้แต่ละประเทศมีสภาพคล่องส่วนเกินในประเทศที่ต้องการหาผลตอบแทนที่ดี ซึ่งการลงทุนในตราสารหนี้ที่มีหลักประกัน Collateralization/Securitization Debt Obligation (CDO, CDS) ซึ่งเป็นตราสารที่ผสมผสานระหว่างสินทรัพย์ที่มาจาก prime และ subprime เข้าด้วยกัน ก็เป็นทางเลือกหนึ่งที่ทำให้ผลตอบแทนการลงทุนที่สูง

เมื่อราคาอสังหาริมทรัพย์ในสหรัฐอเมริกาเริ่มเกิดฟองสบู่ ราคาบ้านเริ่มลดต่ำลงอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดปัญหาการผิดนัดชำระหนี้ของลูกค้า (default) ส่งผลให้สถาบันการเงินต่างๆ ทั่วโลก เริ่มประสบภาวะขาดทุนจากการลงใน CDO, CDS อย่างหนัก เกิดภาวะสภาพคล่องตึงตัว (Credit crunch) มีการระดมทุน และเรียกคืนเงินกลับอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดภาวะเศรษฐกิจที่ซบเซา ผู้บริโภคและนักลงทุนขาดความมั่นใจ ส่งผลต่อไปยังภาคการผลิตเป็นลูกโซ่ ซึ่งวิฤติเศรษฐกิจครั้งนี้ เกิดจากภาคสถาบันการเงินลุกลามมาสู่ภาคการผลิตนั่นเอง

ลำดับเหตุการณ์ที่สำคัญที่เป็นตัวชี้หรือเป็นผลจากความเสียหายในระบบการเงิน สรุปพอสังเขปได้ดังนี้ (www.thainewstalk.com)

- 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2550 : ธนาคารเอชเอสบีซี ประกาศภาวะขาดทุนอันเนื่องมาจากกรณีหนี้ซับไพรม์
- เดือนกันยายน พ.ศ.2550 : ธนาคารนอร์ธเจอร์นัล ร็อค ของอังกฤษ เกิดวิฤติทางการเงิน และขอความช่วยเหลือจากธนาคารกลางอังกฤษให้ยื่นมือเข้าช่วยเหลือ
- 1 ตุลาคม พ.ศ.2550 : ธนาคารยูบีเอส ของสวิตเซอร์แลนด์ ประกาศภาวะขาดทุนจากหนี้ซับไพรม์
- มกราคม พ.ศ.2551 : ธนาคารบีเอสบี เผยตัวเลขในไตรมาสที่สี่ ซึ่งขาดทุนถึง 14 พันล้านดอลลาร์
- 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551 : ธนาคารนอร์ธเจอร์นัล ร็อค ถูกโอนเป็นของรัฐบาลอังกฤษ

- 9 กันยายน พ.ศ.2551 : หุ่นของเลห์แมน บราเธอร์ส ดึงשובในระดับต่ำสุดในรอบทศวรรษ
- 14 กันยายน พ.ศ.2551: เลห์แมน บราเธอร์ส ยื่นคำร้องขอคุ้มครองกรณีล้มละลาย ตลาดหลักทรัพย์ดึงשובอีกครั้ง ธนาคารกลางปฏิเสธที่จะฉีดเงินจำนวนพันล้านเพื่อช่วยเหลือตลาดการเงิน
- 16 กันยายน พ.ศ.2551 : เฟดฉีดเงินช่วยเหลือเครือข่ายไอจี ซึ่งเป็นบริษัทประกันภัยรายใหญ่ที่สุด บริษัทมอร์แกน แอสตันเลย์ และวาโซเวีย เข้าหาหรือเรื่องการควบกิจการ
- 17 กันยายน พ.ศ.2551 : ธนาคารฮาลิแฟกซ์แห่งสกอตแลนด์ (เอชบีไอเอส) ควบรวมกิจการกับธนาคารลอยด์ ทีบีเอส แห่งอังกฤษ ในแผนช่วยเหลือเร่งด่วน
- 18 กันยายน พ.ศ.2551 : เฟดและธนาคารกลางอื่นๆ อัดฉีดเงินจำนวนหลายพันล้านไปยังตลาดทั่วโลก เพื่อช่วยผ่อนคลาวยกฤติ
- 22 กันยายน พ.ศ.2551 : บริษัทโนมูระ โฮลดิ้ง ของญี่ปุ่น ซื้อบริษัทเลห์แมนในเอเชีย เป็นเงินจำนวน 525 ล้านดอลลาร์
- 27 กันยายน พ.ศ.2551 : ธนาคารเอสบีซีประกาศลดตำแหน่งงาน 1,100 ตำแหน่งทั่วโลก
- 29 กันยายน พ.ศ.2551 : สภาล่างไม่ผ่านแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจมูลค่า 7 แสนล้านดอลลาร์
- 1 ตุลาคม พ.ศ.2551 : รัฐบาลยื่นเสนอแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจอีกครั้งต่อวุฒิสภา และประสบผลสำเร็จในที่สุด ด้วยคะแนนเสียง 74 ต่อ 25